

THÁNG JUN 1935

1.—Sự yêu-thương là chia-khóa của đời ta, nó mở lòng kẻ khác cho ta.

2.—Hãy ăn-ở thế nào cho ai đến với mình cũng được yên-ủi, chớ không phải khóc-lóc mà ra về.

3.—Nếu chúng ta sẽ phải khai-trình mọi lời nói vô-ích với Chúa, thì cũng phải khai-trình mọi đồng tiền tiêu vô-ích, là rõ-ràng lắm.

4.—Hãy tấn-tối luôn; chớ dừng lại, chớ lui bước, chớ đi lạc. Kẻ nào dừng lại thì chẳng còn tấn-tối, kẻ nào lui bước thì chẳng còn cứ đi, kẻ nào đi lạc thì phản-nghịch Chúa.—*Augustin*.

5.—Không cần tìm cách sửa-chữa những sự xấu-xa của đời này vì cách ấy đã có sẵn rồi, tức là hi-sinh cho kẻ xấu-xa và sẵn lòng tha-thứ họ.

6.—Mọi cơn đau-đớn khổ-sở của chúng ta chính là những hạnh-phước trá hình.

7.—Đương khi *Déoclétiën*, hoàng-đế nước Rô-ma, bắt-bớ Hội-Thánh rất dữ-dội, nào có ai ngờ Hội-Thánh gần toàn-thắng nước ấy?—*Robert Fleming*.

8.—Lòng ai đã đau-đớn rầu-rĩ thì mới có thể hiểu thấu và cảm-thương sự đau-đớn rầu-rĩ của kẻ khác. Đó là bí-quyết kết bạn tri-kỷ cùng nhau.

9.—Tôn-giáo là áo giáp tốt nhất nếu ta dùng nó để đi chiến-đấu với tội-lỗi, nhưng là áo choàng xấu nhất nếu ta dùng nó để che-đậy tội-lỗi.—*Theo John Bunyan*.

10.—Thì-giờ làm phước chẳng phải tự-nhiên mà có, nhưng do lòng nhơn-đức của mình để riêng ra; kẻ ích-kỷ chẳng hề có thì-giờ rảnh để làm phước.—*Vinet*.

11.—Phải biết chịu đau-đớn và biết giữ cho kẻ khác khỏi phải chịu đau-đớn.—*Jules Simon*.

12.—Chỉ có một sự đáng lo, là không gắng sức đạt đến mục-đích.—*George Eliot*.

13.—Đang khi làm việc đời nay, chúng ta phải nhớ đến đời sau.

14.—Nếu chẳng chịu nghe tiếng Đức Thánh-Linh dùng lương-tâm mình mà

răn-dạy, thì sẽ phải nghe tiếng của bạn-hữu-quả-trách; tiếng này còn khó chịu hơn.

15.—Muốn chức-vị của mình có giá-trị, thì phải hết lòng làm trọn bổn-phận.

16.—Ai kính-mến Chúa nhiều thì cầu-nguyện nhiều, ai kính-mến Chúa ít thì cầu-nguyện ít.

17.—Tín-dồ có thể khiến mọi sự thuộc về mình, nhưng chính mình không nên thuộc về một sự nào cả, chỉ nên thuộc về Đấng Christ.

18.—Chính là sự lo-phiền khiến ta hao-mòn đến chết, chớ không phải công-việc; công-việc có ích cho vệ-sanh, còn sự lo-phiền làm khô lòng người như ten-rét làm hư con dao.—*H. W. Beecher*.

19.—Càng phạm tội thì càng muốn phạm tội thêm.

20.—Chỉ có người yếu linh-hồn mới hay kiếm cách phục-thù.

21.—Muốn được quyền hơn người khác, thì phải có lòng yên-lặng.

22.—Tín-dồ Chúa Jê-sus là kẻ chỉ biết vâng theo đúng lời Ngài.—*MacDonald*.

23.—Chỉ chuyên-chú vào một việc mình đương làm thì khi nào cũng có đủ thì-giờ lo tròn bổn-phận.

24.—Muốn giảng đạo cho người ta, trước hết hãy giảng bằng cách cư-xử của mình. Như vậy, lời mình giảng sẽ có giá-trị gấp đôi.

25.—Có kẻ lo làm việc nọ việc kia, nhưng lắm kẻ chỉ ngồi mà hỏi rằng: «Sao họ không làm thêm?»

26.—Ở đời chẳng ai không làm cho linh-hồn mình tốt-đẹp hơn kẻ từ khi mình yêu-thương một người khác.—*Maeterlinck*.

27.—Có yên-tĩnh và quên mình trọn-vẹn thì mới tu thân được.—*W. Hoff*.

28.—Lửa thử-thách làm sạch lòng, chớ không đốt cháy nó.

29.—Trước hết hãy lo đến Chúa, rồi lo đến kẻ khác, sau mới nên lo đến mình.

30.—Lòng tin Chúa là mờ-mả chôn mọi nỗi lo-lắng.—*Trummacher*.